

[Hans Hansen (Rørby).]

til 1965, hvorefter de har fri Dyrkningsret, imod at Fabrikken har Ret til at lade Banen blive liggende. Og nu garanterer Staten en Roepris af 2 Kr. 10 Øre pr. Dobbelcentner, det vil sige en Fordel, der efter det ærede Medlem Hr. A. M. Hansens Udregning kan gøres op til 30—40 Kr. pr. Tønde Land.

Ved dette Forslag er min egen Ejendom steget en halv Snes Tusind Kr. i Handleværdi, og for de større Ejendomme bliver det endnu mere. Hele denne Politik, som gaar ud paa at tage fra den store Masse af Forbrugere ganske smaa Beløb, samle dem sammen i store Summer og forære dem til de Jordbrugere, som driver tilstrækkelig meget Jord, særlig til Godsejerne, maa vi være imod. Ethvert hæderligt Menneske maa modsætte sig en saa urimelig Ordning. Hvad det betyder for Beskæftigelsen, er oplyst her mange Gange, det drejer sig om ca. 15 000 Arbejdere; men hvis man gør op, hvad en Fordyrelse af Sukkeret med 24—25 Øre pr. kg koster Arbejderne i Forhold til de nu-gældende Priser, bliver det saadan noget som 60 Kr. pr. Familie i Sukkerskat. Denne Sukkerskat betyder naturligvis en Nedsættelse af Forbrugsevnen over for andre Varer, og jeg vil i det hele sætte en Streg under dette, at hvis man kunde skaffe Varerne frem til den Pris, de virkelig fremstilles til, altsaa uden Prisforfalskning, vilde den derved øgede Forbrugsevne skabe Mulighed for større Beskæftigelse her i Landet. Ved den foreslaaede Ordning skabes der en problematisk Fordel for de smaa Brug, men en oplagt Fordel for nogle faa Godsejere.

Vi maa som hidtil stærkt gaa imod en Ordning som denne. Det har alle Dage været fristende for politiske Magthavere at operere med de to Begrebet Sukker og Øl, fordi Forbruget var saa mægtigt. Forbruget af Sukker er i dette Øjeblik omkring 180 Mill. kg. Det bliver mægtige Summer, naar man tager en Krone mere pr. Individ. Blot 2 Øre mere pr. kg Melis betyder en mægtig Indtægt. Staten faar jo ingen særlig Fordel ved denne Lov, den faar sin Indtægt gennem Toldloven, men den Privatprotektionisme, der ligger i Forslaget, betyder en mægtig Stigning i Ejendomspriserne. Hvis Ordningen gøres permanent, og det bliver den jo efterhaanden — her kan anlægges den samme Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Rager i sin Tid gjorde gældende over for de foreløbige Told- og Ordningslove, at vedtager man dem fra Aar til Aar gennem en Aarrække, gaar det, selv om man vedbliver at kalde Lovene

foreløbige, ind i Befolkningens Bevidsthed, at man kan regne med det —, altsaa bliver Ordningen permanent, saa sker der det, at Ejendomspriserne stiger, Prioriteterne stiger, og de, der faar Fordelen ved hele Ordningssystemet, er dem, der har Prioriteterne.

Vi maa vende os saa stærkt, vi kan, mod denne Ordning, fordi vi mener, den er samfundsskadelig, og fordi vi mener, den kun fører til, at nogle faa bliver rigere, men de mange bliver fattigere. Jeg har mange Gange her paapeget over for Socialdemokratiet, at en saadan Lovgivning er direkte i Modstrid med Socialdemokratiets eget Program, og ud fra den Opfattelse af Sukkerordningens Betydning, jeg her har gjort gældende, skal jeg tillade mig at stille følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget erkender, at det foreliggende Lovforslag om Forfalskning af Sukkerpriserne er til uberettiget Fordel for dem, der har den meste og fedeste Jord, tilmed uforenligt med Socialdemokratiets eget Programpunkt 10, hvori det hedder: „Afkaffelse af Skatter og Love, som skaber Varefordyrelse for Befolkningen“, maa Tinget, ud fra Ønske om en hæderlig Politik, afvise det foreliggende Lovforslag

og gaar derefter over til næste Punkt paa Dagsordenen.“

Anden Næstformand (Ulrich): Der er fremsat følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Folketinget erkender, at det foreliggende Lovforslag om Forfalskning af Sukkerpriserne er til uberettiget Fordel for dem, der har den meste og fedeste Jord, tilmed uforenligt med Socialdemokratiets eget Programpunkt 10, hvori det hedder: „Afkaffelse af Skatter og Love, som skaber Varefordyrelse for Befolkningen“, maa Tinget, ud fra Ønske om en hæderlig Politik, afvise det foreliggende Lovforslag

og gaar derefter over til næste Punkt paa Dagsordenen.“

Denne Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen indgaar nu i Debatten.

Det ærede Medlem brugte en uheldig Vending i sin Tale, idet det ærede Medlem sagde, at ethvert hæderligt Menneske maa gaa imod dette Lovforslag. Jeg vil gaa ud fra, at det ærede Medlem ikke dermed mente, at de Mennesker, der modtog denne Ordning, var uhæderlige.